Egzemplarz obowiązkowy

DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

—:-:—

Redakcja i Administracja czynna od 9-ej do 2-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie . . . . . 1 złp.
miesięcznie . . . . . 35 gr.

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego miejsce 15 groszy.

—:-:—

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza 20 groszy.

Nr. 11—12. | **Lublin, dnia 17-go Maja 1924 roku.** | **Rok IV.**

OD ADMINISTRACJI.

Prenumerata „Dziennika Zarządu m. Lublina" od 1-go kwietnia 1924 r. wynosi:
kwartalnie . . . . 1 złp.
miesięcznie . . . . 35 gr.
Numer pojedyńczy . . . . 20 gr.

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Mianowani: w Wydziale Administracyjno-Przemysłowym—Eugenja Galiszkiewicz, djetarjuszką, z przydzieleniem do Biura Meldunkowo-Adresowego, od dnia 1 maja r. b, z uposażeniem w/g grupy VIII, szczebel a., w Wydziale Budownictwa—Stefan Borkowski—prowizorycznym rysownikiem, od 23 kwietnia r. b. Pobory określone będą później.

Przeniesieni: w Wydziale Administracyjno - Przemysłowym — Kazimiera Szklińska, Segregatorka na kancelistkę od 1 maja r. b. z uposażeniem dotychczasowem.

Zwolnieni: w Wydziale do Spraw Ogólnych—Adela Serafinówna, maszynistka—djetarjuszka, od 1 czerwca r. b. w Wydziale Zdrowia Publicznego—Bronisław Rumbowicz, lekarz dzielnicowy od 1 czerwca r. b. i w Wydziale Opieki Społecznej—Halina Smigielska, pielęgniarka od 1 maja r. b.—oboje na własną prośbę.

Zarządzenie Nr. 68.

Zgodnie z uchwałą Magistratu z dnia 6 b. m., godziny urzędowe w biurach Magistratu ustala się od 7 b. m. w ten sposób, aby praca personelu urzędniczego trwała od 8.30 z rana do 3.30 po południu.

W soboty, w miesiącach letnich, od 1 maja do 30 września, praca trwać będzie od 8.30 z rana do 2 po południu.

Lublin, dnia 6 maja 1924 r.

Prezydent m. Lublina: *C. Szczepański.*

Z obrad Magistratu.

Posiedzenie 26 kwietnia, uchwalono:

1. Zatwierdzić tabelę zapalania i gaszenia ulicznych latarni gazowych w m. Lublinie na rok 1924, przedstawioną przez Zarząd Miejskiego Zakładu Gazowego.

2. Handel słomą, sianem i drzewem, przenieść z placu przy ul. Lubartowskiej za mostem na plac miejski przy zbiegu tejże ulicy Lubartowskiej i Obywatelskiej (ofiarowany na ten cel przez ś. p. Kleniewskiego).

3. Dla przekupniów, handlujących produktami wiejskiemi, przeznaczyć plac przy ul. Lubartowskiej obok jatek, plac zaś przy zbiegu ulic Nowej i Św. Duskiej, pozostawić wyłącznie dla wieśniaków i wieśniaczek, a to w celu ułatwienia mieszkańcom miasta zaopatrywania się w artykuły żywnościowe u źródła z pierwszej ręki.

4. Opłatę za place, zajęte pod werandy, określić na rok 1924: przy cukierni w domu Kasy Przemysłowców na 200 zł, przy cukierni pod firmą „A. Semadeni" na 50 zł. i przy restauracji pod firmą „Chodkiewicz" w hotelu Europejskim na 25 zł.

5. Opłaty pobierane przez Miejskie Biuro Adresowe, w wysokości określonej uchwałą Magistratu z dnia 3/III r. b., podwyższyć o 100% z zaokrągleniem stawek.

PRZEPISY

w przedmiocie udzielania urlopów urzędnikom i niższym funkcjonarjuszom Magistratu miasta Lublina, zatwierdzone uchwałą Magistratu z dn. 26/IV 1924 r.

Urlopy wypoczynkowe.

§ 1, Każdy pracownik miejski, który przesłużył przynajmniej jeden rok w służbie miejskiej ma prawo do korzystania z corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego, o ile nie zachodzą ważne przeszkody służbowe.

§ 2. Do korzystania z urlopów mają prawo:

a) urzędnicy i praktykanci, którzy mają do 10 lat służby przez 4 tygodnie, ponad 10 do 20 lat służby przez 5 tygodni, ponad 20 lat służby przez 6 tygodni.

b) oficjaliści i służba niższa, mający od 1-go do 10 lat służby przez 2 tygodnie, od 10 do 20 włącznie przez 3 tygodnie, ponad lat 20 służby przez 4 tygodnie.

§ 3. Urlop dla wypoczynku można w każdej chwili odwołać, o ile tego wymagają ważne i niecierpiące zwłoki względy służbowe.

Skoro jednak następnie służba na to pozwoli, należy umożliwić pracownikowi wykorzystanie udzielonego urlopu, a nadto zwrócić mu koszta podróży tam i z powrotem, spowodowane nieprzewidzianem odwołaniem z urlopu, według norm ustalonych dla podróży służbowych.

Jeżeli pracownikowi odmówiono urlopu zupełnie lub skrócono jego czas, należy to w miarę możności uwzględnić przy wymiarze urlopu dla wypoczynku w roku następnym.

§ 4. Urlopy wypoczynkowe pracownikom miejskim udziela Prezydent miasta.

§ 5, W dniu 15 kwietnia każdego roku poszczególne Wydziały sporządzają wykazy pracowników miejskich, pragnących wykorzystać urlopy, uwzględniając w miarę możności terminy proponowane przez samych pracowników, i takowe przesyłają Wydziałowi do Spraw Ogólnych w terminie do 1-go maja, celem zatwierdzenia przez Prezydenta miasta.

Wydział do Spraw Ogólnych wystawia karty urlopowe i przesyła je Szefowi odnośnego Wydziału dla doręczenia pracownikowi, zaciągając jednocześnie udzielony urlop do odpowiedniej ewidencji.

§ 6. Pracownicy miejscy, zatrudnieni w Wydziale Budownictwa i działach gospodarki miejskiej o charakterze sezonowym korzystają z urlopów wypoczynkowych w miesiącach zimowych, względnie po zakończeniu prac sezonowych.

§ 7. Każdemu pracownikowi miejskiemu przysługuje prawo wykorzy-

stania należnego mu urlopu wypoczynkowego.

W razie niewykorzystania urlopu pracownik nie może rościć do Magistratu żadnych pretensji o charakterze ekwiwalentu pieniężnego.

§ 8. Zastępstwo na czas urlopu wyznacza Szef odnośnego Wydziału.

Urlopy dla poratowania zdrowia.

§ 9. Prawo do korzystania z płatnego urlopu dla poratowania zdrowia przysługuje pracownikowi miejskiemu na podstawie orzeczenia Komisji lekarskiej, składającej się z lekarza naczelnego i jednego z lekarzy Wydziału Zdrowia Publicznego.

Orzeczenie Komisji zatwierdza Prezydent miasta. Termin urlopu dla poratowania zdrowia, który nie może przekraczać 6 miesięcy orzeka wymieniona wyżej Komisja lekarska.

Gdy urlop dla poratowania zdrowia trwa nieprzerwanie dłużej niż 6 miesięcy, a urlop z innych powodów dłużej niż 2 miesiące, to za dalszy czas urlopu wstrzymuje się uposażenie służbowe i czasu tego urlopu nie liczy się do czasu służby czynnej.

Czas trwania takiego urlopu bez uposażenia nie może przenosić lat dwóch. Magistrat może od warunków tych odstąpić w całości lub w części tylko wówczas, gdy udzielenie dłuższego urlopu pożądane jest z ważnych względów publicznych.

Przy obliczeniu półrocznego, względnie dwumiesięcznego czasu trwania urlopu liczą się jako przerwy tylko te okresy odbywania czynnej służby, które wynoszą przynajmniej połowę czasu, spędzonego bezpośrednio przedtem na urlopie. O ile służba czynna trwała krócej, nie stanowi ona przerwy, a poszczególne okresy urlopu liczą się razem.

§ 10, Pracownice miejskie, w razie połogu, otrzymują niezależnie od przysługującego im dorocznego urlopu wypoczynkowego, 6 tygodniowy urlop płatny t. j. 2 tygodnie przed urodzeniem dziecka i 4 po urodzeniu.

Urlopy nadzwyczajne.

§ 11. Niezależnie od urlopu wypoczynkowego i dla poratowania zdrowia może być udzielony pracownikowi miejskiemu w wypadkach nagłych i ważnych, jak np. dla załatwienia spraw osobistych, rodzinnych lub majątkowych i t. p. krótkoterminowy płatny urlop nadzwyczajny.

§ 12. W razie powołania pracownika miejskiego na ćwiczenia wojskowe lub do szeregów armji na mocy dekretu mobilizacyjnego, przysługuje mu prawo do korzystania z urlopu na czas ćwiczeń względnie mobilizacji po przedstawieniu odpowiedniego zaświadczenia władz wojskowych. W czasie przebywania w wojsku, pracownik miejski otrzymuje pełne pobory służbowe po potrąceniu poborów otrzymywanych z tytułu służby wojskowej, o ile pobory te nie są wyższe od poborów jego z tytułu służby miejskiej.

Stały pracownik miejski powołany do służby wojskowej z poboru, korzysta z urlopu na czas tej służby bez prawa do jakiegokolwiek odszkodowania.

§ 13. Urlopu nadzwyczajnego do 3-ch dni może udzielić Szef Wydziału, dłuższego—Prezydent miasta lub zastępca.

Przepisy Ogólne.

§ 14. Do wymiaru urlopu dla wypoczynku mogą być wliczone wszystkie urlopy udzielone pracownikowi miejskiemu w ciągu roku, z wyjątkiem krótkich urlopów dla załatwienia ważnych spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych, nie przenoszących jednorazowo dni trzech.

Dni opuszczone przez pracownika miejskiego w ciągu roku bez jakiegokolwiek usprawiedliwienia zostają zaliczone na poczet dorocznego urlopu wypoczynkowego.

§ 15. Pracownik miejski, życzący sobie, ze względu na zły stan zdrowia, połączyć urlop wypoczynkowy z urlopem dla poratowania zdrowia, winien przed rozpoczęciem urlopu wypoczyn-

kowego przedłożyć Prezydentowi miasta, w drodze służbowej zaświadczenie Komisji lekarskiej, wskazanej w § 9, na zasadzie którego może uzyskać urlop jednoczesny.

§ 16. Nikt niema prawa rozpocząć urlopu do czasu otrzymania odpowiedniej karty urlopu na piśmie.

W razie choroby obłożnej, uniemożliwiającej powrót w terminie na służbę, pracownik urlopowany obowiązany jest przed upływem urlopu przesłać pod adresem Magistratu świadectwo lekarskie, poświadczone przez miarodajne władze państwowe lub samorządowe z prośbą o przedłużenie mu urlopu.

Prośba winna być nadesłaną w takim terminie aby odpowiedź na nią mogła być udzieloną pracownikowi przed ukończeniem urlopu, udzielonego pierwotnie.

W razie samowolnego przedłużenia sobie urlopu, potrąca się pracownikowi miejskiemu pobory za cały czas samowolnego przedłużenia, o ile wdrożone z tego powodu postępowanie dyscyplinarne nie pociągnie za sobą dalszych kar, przewidzianych w dekrecie o samorządzie miejskim.

§ 17. Przepisy niniejsze nie dotyczą urlopów dla robotników miejskich.

§ 18. Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem 1-go maja r. b. Z dniem tym tracą moc dotychczasowe przepisy, wydane w przedmiocie unormowanym przepisami niniejszemi.

Posiedzenie 30 kwietnia, uchwalono:

Wobee ekspiracji z dniem 1 maja r. b. terminu statutu o służbie i uposażeniu rzemieślników, robotników i służby miejskiej, Magistrat uchwala poczynając od dn. 1 maja 1924 r. wypłacać miesięcznie, z zastosowaniem wskaźnika drożyźnianego, ustalonego przez komisję lokalną przy Inspektorze pracy.

1) rzemieślnikowi wykwalifikowanemu 122 zł.

2) mechanikowi kamery dezynfekcyjnej, robotnikowi warsztatowemu i dozorcy taboru gospodarczego'po 105 zł.

3) furmanowi taborów, starszemu robotnikowi przy beczkach asenizacyjnych i piechotnikom taboru asenizacyjnego przy beczkach nalewanych po 93 zł 40 gr.

4) sanitarjuszowi, dezynfektorowi, piechotnikom przy beczkach asenizacyjnych pompowanych, robotnikowi placowemu, posługaczowi sanitarnemu, robotnikowi magazynów w Opiece Społecznej i pomocy na rzeźni miejskiej po 83 zł.

5) stróżom budynków, placów i instytucji miejskich po 73 zł.

6) służbie niższej instytucji Wydziału Opieki Społecznej od 13 zł. do 32 zł. 40 gr.

Wymienione wyżej płace zostają przyznane robotnikom samotnym, oraz bezdzietnym robotnikom żonatym.

Dla robotników, mających na utrzymaniu do lat 16 włącznie dzieci, bez względu na ich liczbę, przyznaje się dodatek w wysokosci 13 zł. miesięcznie.

Urlopy i pomoc lekarską stosować podług ustaw państwowych.

Posiedzenie 2 maja, uchwalono:

1. Zwolnić od podatku od lokali za 1924 r. pomieszczenia jednoizbowe w suterynach i mausardach.

2. Bilans miejskiego taboru asenizacyjnego, zamknięty nadwyżką dochodów za rok 1922 w kwocie 613746 m. 56 f., przyjąć do wiadomości i polecić Wydziałowi Gospodarczemu nadwyżkę tę użyć na kapitał amortyzacyjny tegoż taboru.

3. Bilans cegielni miejskiej, zamknięty nadwyżką dochodów za rok 1922 w kwocie 9,517,908 mk. 35 f., przyjąć do wiadomości i polecić Wydziałowi Gospodarczemu nadwyżkę tę użyć: 1) na amortyzację urządzeń 1,065,467 mk., 2) na kapitał zapasowy 7,452,441 mk. 35 f. i 3) resztę—miljon marek pozostawić jąko rezerwą na zapłacenie procentowego podatku państwowego od zysków.

4. Przyjąć do zatwierdzającej wiadomości skreślenie § 7 statutu o opłatach za korzystanie z kanałów miejskich, zgodnie z reskryptem M. S. W., zakomunikowanym Magistratowi pis-

mem p. Wojewody Lubelskiego z dn. 10/IV b. r. L. 1899/III.

5. Wobec powiększenia wydatków na utrzymanie zakładu kominiarskiego, w związku ze zmianą cen w złotych od października 1922 r. do obecnej chwili, anulować uchwałę z dn. 20/III r. b., w sprawie opłat za wycier kominów w 1924 r. i poddać rewizji stawki wymienionych opłat.

6. Wobec powiększenia wydatków na utrzymanie taboru gospodarczego w związku ze zmianą cen w złotych od października 1923 r. do obecnej chwili, anulować uchwałę z dn. 20/III b. r. w sprawie opłat za wywóz śmieci w 1924 r. i poddać rewizji stawki wymienionych opłat.

7. Licytację odbytą w dniu 30-go kwietnia b. r. na sprzedaż lokomobili b. masarni miejskiej na Kalinowszczyźnie, unieważnić, a to z powodu, iż na licytacji tej brała udział jedna tylko firma „Architekt".

Uregulowanie reszty należności za nabyty przez tąż firmę i na tej że licytacji motor elektryczny, odroczyć na miesiąc.

8. Wobec niezgłoszenia się Józefa Stelmasiaka do podpisania kontraktu na dzierżawę gruntu na Kośminku, wymienione grunta eksploatować we własnym zarządzie, a kaucję złożoną przy licytacji przez Stelmasiaka, w wysokości 468 miljonów mk. przelać z depozytu do nadzwyczajnych dochodów miejskich.

9. W wykonaniu uchwały Rady Miejskiej z dn. 28 listopada 1923 r., przyjąć tytułem darowizny na własność miasta należący do Kazimierza Piaszczyńskiego i S-rów Romana Zaremby teren ulicy Szopena, uregulowany w księgach hipotecznych Nr. Nr. 1120 i 1121 i dokonać wszelkich formalności, związanych z przepisaniem tytułu własności.

10. W uwzględnieniu prośby Lubelskiego Wojewódzkiego Koła Sportowo-Hodowlanego, zawiadomić Urząd Wojewódzki w Lublinie, iż Magistrat przeszkód odnośnie wydzierżawienia Kołu Sportowemu przestrzeni około 45 mórg z folwarku Dziesiąta, z terenu, przeznaczonego na kolonje urzędników państwowych i pracowników kolei żelaznych w myśl konferencji, odbytej w w dniu 24 października 1922 r. w Lubelskim Urzędzie Wojewódzkim, na lat sześć—ze swej stony nie znajduje, z tym jednak zastrzeżeniem, ażeby to wydzierżawienie nie wpłynęło na odroczenie przekazania miastu maj. Dziesiąta, i w niczem nie uszczupliło praw miasta z tego tytułu. Jednocześnie miasto zastrzega sobie prawo otrzymania tego terenu i przed upływem szeciu lat, za uprzednim sześciomiesięcznym wymówieniem w razie potrzeby zabudowania tych terenów.

Posiedzenie 6 maja, uchwalono:

Godziny urzędowe w Magistracie ustalić w ten sposób, aby praca personelu urzędniczego trwała od godz. 8,30z rana do godz. 3,30 po południu, w miesiącach zaś letnich, od 1 maja do 30 września, w soboty od godz. 8,30 z rana do godz. 2 po południu.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Sprawozdanie

z działalności Wydziału Zdrowia Publicznego za styczeń, luty i marzec 1924 r.

BIURO WYDZIAŁU.

Wpłynęło spraw	678
Pozostawało z poprzedniego okresu	62
Załatwiono spraw	1040
Pozostaje niezałatwionych spraw na 1-go kwietnia	116

ODDZIAŁ SANITARNO-LEKARSKI.

Przebieg chorób zakaźnych.

Nazwa choroby.	Pozostało z poprzed. okr.	Zanotowano nowych wyp.	Razem	Z tej liczby		Pozostaje na 1.IV
				Wyzdrowiało	Zmarło	
Dur brzuszny . . .	3	13	16	10	1	5
Dur plamisty	2	18	20	14	1	5
Ospa naturalna . . .	—	2	2	2	—	—
Szkarlatyna	10	6	16	10	3	3
Odra	1	—	1	—	—	1
Dyfteryt	6	9	15	9	3	3
Zapalenie nagminne opon mózgowych .	—	2	2	—	—	2
Koklusz	—	2	2	1	—	1
Razem .	22	52	74	46	8	20

W poprzednich trzech miesiącach (październik, listopad i grudzień), ogólnie biorąc, zarejestrowano 79 ostrych chorób zakaźnych, z czego wynika, że w sprawozdawczym okresie, liczba ostrych chorób zakaźnych zmniejszyła się o 27 wypadków.

Szczegółowy przebieg chorób zakaźnych w sprawozdawczym okresie przedstawia się jak następuje:

Duru brzusznego zanotowano 13 wypadków, t. j. o 8 mniej niż w poprzednich 3-ch miesiącach. Wypadek śmiertelny był tylko 1. Chorzy na dur brzuszny pochodzą przeważnie z przedmieść oraz z dzielnic, nieobjętych siecią wodociągową, gdzie ludność korzysta z wody studziennej, zazwyczaj pozaskórnej i w rzadkich tylko wypadkach nadającej się do użytku wewnętrznego. Chorzy przeważnie leczeni są w szpitalu św Jana Bożego.

Duru plamistego zarejestrowano 18 wypadków, w poprzednim zaś okresie tylko 6. Dur plamisty dość znacznie się wzmógł, co poniekąd należy tłomaczyć pojawieniem się większych ognisk tegoż w okolicach miasta (Piaski Luterskie i powiat Lubartowski). Śmiertelność: 1 wypadek. Na dur plamisty chorowała przeważnie ludność żydowska. Chorzy na dur plamisty leczeni są wyłącznie w szpitalu św. Jana Bożego.

Ospy naturalnej zanotowano 2 wypadki, podczas gdy w ciągu całego roku ubiegłego wcale ospy nie notowano. Te dwa, zresztą, wypadki miały przebieg nadzwyczaj lekki, leczone były w szpitalu św. Jana Bożego i już po kilkunastu dniach zakończyły się zupełnem wyzdrowieniem chorych.

Liczba zachorowań na szkarlatynę w porównaniu z poprzednim okresem znacznie się zmniejszyła. W ubiegłym kwartale zanotowano 33 wypadki w okresie zaś sprawozdawczym zaledwie 6, czyli o 27 wypaków mniej. Wypadków śmiertelnych było 3. Szkarlatyna dla miasta Lublina staje się chorobą endemiczną, aczkolwiek importowaną. Przynoszoną jest, przeważnie, przez młodzież szkolną, to też, w okresie powakacyjnym, t. j. w okresie rozpoczynania się zajęć szkolnych, zwykle wzmaga się przybierając niekiedy charakter epidemiczny. Chorzy na szkarlatynę leczeni są w szpitaliku Dziecięcym.

Z pośród innych ostrych chorób zakaźnych, stwierdzono 9 wypadków

dyfterytu, 2 zapalenia nagm. opon mózgowych i 2 kokluszu. Notowania te jednak nie są ścisłe. Chorzy na dyfteryt leczeni są w szpitalu Dziecięcym. Wypadków śmiertelnych było 3.

Ponadto w okresie sprawozdawczym było 4 wypadki pokąsania przez psy, podejrzane o wściekliznę. Pokąsani zostali skierowani do Insytutu Pasteurowskiego w Warszawie.

Lekarze Dzielnicowi.

Liczba meldunków o chorych . . 515
Liczba dokonanych oględzin sanitarnych posesji, sklepów spożywczych i t. p. 415
Sporządzono protokułów karnych 10
Liczba orzeczeń sądowo lekarskich 12
Udzielono bezpłatnie porad robotnikom miejskim 238
Zbadano stan zdrowia reflektantów do służby miejskiej i innych . 84
Brano udział w komisjach organizowanych przez inne Wydziały Magistratu 18

Bezpłatne Ambularorjum Miejskie.

Udzielono porad lekarskich:
w chorobach:

wewnętrznych . .	760
chirurgicznych . .	333
kobiecych . . .	116
uszu, nosa i gardła	98
oczu	494
skórnych i wenerycz.	133
chorobach dziecięc.	223
zębów	37
innych chorób . .	15
Ogółem .	2209

Ogólna liczba godzin przyjęć . 354

Laboratorjum Miejskie.

Liczba dokonanych analiz:

mąki	2
chleba	41
mleka	324
masła	22
śmietany i śmietanki .	30
mięsa i wędlin . .	116
innych produktów .	157
Ogółem .	692

w tem

Liczba prób uznanych za niezdatne do użytku lub zepsute . . 23
Liczba prób w których wykryto zafałszowania 133

Zakłady dezynfekcyjne i kapielowe.

Wykąpano i odwszono osób . 4356
w tem
z ochron i szkół powszechnych 1400
z aresztu miejskiego 24
Odświerzbiono 45
Zdezynfekowano rzeczy . . szt. 584
Zdezynfekowano mieszkań . . 68

ODDZIAŁ WETERYNARYJNY.

Choroby zakaźne u zwierząt domowych:
wścieklizna (psy) . . 3
świerzb (konie) . . . 1
zaraza płucna (bydło rog.) 2
Razem . 6 wypadków.

Szczepienia ochronne przeciwko zarazie płucnej.

Zaszczepiono bydła rogatego 39 sztuk.

Wywóz zwierząt domowych.

Ze stacji Lublin:

do Warszawy bydła .	282	sztuk.
do Warszawy koni .	13	„
do Mysłowic bydła .	12	„
do Siedlec koni . .	12	„
do Włodawy świń .	2	„
Razem .	321	sztuk.

Wywóz produktów zwierzęcych:

wędlin i słoniny .	166 kg.	
drobiu bitego . .		99 szt.
skór cielęcych . .		4160 „
skór bydlęcych . .		1471 „
skór końskich . .	210 „	150 „
skór baran. i kozich		188 „
mizdry . . .	60000 „	
kiszek . . .	450 „	
kości . . .	75000 „	
wełny . . .	1080 „	
szerści . . .	390 „	

Ogółem . 137296 kg. i 6068 szt.

Wędlinę, słoninę i drób załadowano do Warszawy.

Skóry do Warszawy, Radomia, Białegostoku, Grodna, Ostrowca, Izbicy. Kowla, Dęblina, Puław, Krakowa i Swisłoczy.

Mizdrę do Oświęcima i Bolechowa.
Kiszki do Warszawy.
Kości do Warszawy, Strzemieszyc i Oświęcima.
Wełnę do Białegostoku i Tomaszowa Mazowieckiego.
Szerść do Tarnowa i Międzyrzeca.

Skonfiskowano mięsa nieostemplowanego.

wieprzowiny . .	24	funt.
wołowiny . . .	153	„
cielęciny . . .	362	„
Razem .	532	funt.

Skonfiskowane mięso rozdano:

do Przytułku św. Ducha . .	132	funt.
„ Schroniska Starców i Kalek	73	„
„ Bursy Stanisława Kostki .	56	„
„ Sali Sierot	22	„
„ Domu Zarobkowego . .	50	„
„ Sierocińca	64	„
„ Szpitala św. Jana Bożego	92	„
„ Domu Sierot Wojennych	29	„
„ Szpitala Dzieciątka Jezus	20	„
Razem .	539	funt.

Rzeźnia Miejska.

Zabito:

świń	4373	sztuk.
bydła rogatego	1357	„
jałowizny . .	2078	„
cieląt . . .	2329	„
owiec i kóz .	14	„
Razem .	10151	sztuk.

Dowieziono:

bydła rogatego .	20	sztuk.
świń	5	„
cieląt	8	„
Razem .	33	sztuk.

Zniszczono tusz:

wskutek wycieńczenia	bydła	8	sztuk.
„ gruźlicy	„	1	„
„ wągrzycy	świń	2	„
„ włośnicy	„	4	„
Razem .		15	sztuk.

Prezydent miasta: (—) *C. Szczepański.*
Szef Wydziału: (—) *L. Radliński.*

Rozporządzenia rządowe.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 27 marca 1924 r.

W przedmiocie odsyłania osób, potrzebujących opieki, do gmin w których osoby te mają prawo do opieki trwałej.

Na zasadzie art. 24 ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr, 92, poz. 726). zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby niedołężne fizycznie, chore umysłowo i małoletnie do lat 14 w wypadkach odsyłania ich w myśl art. 10 ustawy z dnia 16-go sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 726) do gmin, obowiązanych do sprawowania opieki trwałej, winny mieć zabezpieczoną opiekę konwojenta na koszt gminy, obowiązanej do opieki trwałej.

§ 2. Odesłanie osoby, potrzebującej opieki do gminy, obowiązanej do sprawowania opieki trwałej, jest niedopuszczalne w rozumieniu punktu a) art. 11 ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 726), jeżeli gmina, obowiązana do opieki trwałej, nie zapewnia opieki, przewidzianej w art. 3, powołanej ustawy, w szczególności—co do dzieci i młodocianych—nie zapewnia nauki szkolnej lub zawodowej, rozpoczętej lub zapewnionej na terenie gminy pobytu.

§ 3. Gmina obowiązana do opieki trwałej, żądając odesłania, winna zadeklarować zapewnienie opieki w myśl § 2 nin. rozp.

Deklaracja gminy wymaga potwierdzenia przez władzę nadzorczą.

§ 4. W wypadkach, określonych w § 2 nin. rozp. osoba, opieki potrzebująca, pozostać ma na terenie, gdzie się znajduje, na koszt gminy obowiązanej do sprawowania opieki trwałej w myśl art. 12 powołanej ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 726).

§ 5. Spory, wynikłe na tle spraw, objętych niniejszem rozporządzeniem, rozstrzygać będą właściwe organy nadzorcze.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej (—) *Simon.*

(Dz. Ust. № 31/1924 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

z dnia 31 marca 1924 r.

W porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 23 czerwca 1923 r. o czasie pracy w zakładach handlowych.

Na mocy art. 19 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z r. 1920 Nr. 2, poz. 7) oraz art. 3 ustawy z dnia 14 lutego 1922 r. zmieniającej ustawę z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 127) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 7 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 23 czerwca 1923 r. o czasie pracy w zakładach handlowych (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 551) otrzymuje następujące brzmienie: „Kioski i budki, w których sprzedają do spożycia na miejscu wodę sodową, wody mineralne, napoje chłodzące, słodycze i owoce i nie sprzedają innych towarów, mogą być otwarte w czasie od 1-go kwietnia do 30 września włącznie w tych samych godzinach co jadłodajnie. W czasie zaś od 1-go października do 31 marca włącznie do zakładów tych stosują się przepisy § 5“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej: **G. Simon.**

Minister Przemysłu i Handlu: **Józef Kiedroń.**

Minister Spraw Wewnętrznych: **Z. Hübner.**

(Dz. Ust. Nr. 32|924)

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 14 kwietnia 1924 r.

w sprawie przekazania zarządom gmin miejskich i wiejskich zatwierdzania projektów budowli i wydawania pozwoleń na budowę na obszarze województw: Warszawskiego, łódzkiego, lubelskiego, kieleckiego, białostockiego, nowogrodzkiego, poleskiego, wołyńskiego wileńskiego okręgu administracyjnego i miasta stoł. Warszawy.

Na zasadzie art. 1 punkt. 4 a) tudzież art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4 poz. 28) zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 31 marca 1924 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Zarządom gmin miejskich z wyjątkiem miasta stoł. Warszawy położonych na obszarze województw: warszawskiego, łódzkiego, lubelskiego, kieleckiego, białostockiego, nowogrodzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz Ziemi Wileńskiej, kkórych nie dotyczy art. 187 rosyjskiej ustawy budowlanej (Zbiór Praw b. cesarstwa rosyjskiego Tom XII, część I według wydania 1900 r.), tudzież zarządom gmin wiejskich, położonych na tym obszarze, przekazuje się prawo wydawania pozwoleń na wznoszenie i przebudowę prywatnych parterowych budowli mieszkalnych i budowli gospodarczych, a gdy tego wymagają obowiązujące przepisy, również zatwierdzania projektów i wydawania pozwoleń na użytkowanie wymienionych budowli, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w § 17 rozporządzenia budowlano-policyjnego dla wsi z dnia 20 listopada 1917 r. (Dziennik rozporządzeń b. generał-gubernatorstwa warszawskiego Nr. 99, poz. 421).

§ 2. Zarządom gmin miejskich, w których obowiązuje Dekret Naczelnika Państwa o samorządzie miejskim z dnia 4 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 13, poz. 140), przekazuje się prawo zatwierdzania projektow i wydawania pozwoleń na wznoszenie i przebudowę prywatnych budowli, wymie-

nionych w art. 187 wyżej powołanej rosyjskiej ustawy budowlanej, a nie objętych § 1 niniejszego rozporządzenia.

Zarządy gmin miejskich, nie mające architektów miejskich winny wydawać zarządzenia wynikające z niniejszego paragrafu na podstawie opinji rzeczoznawców posiadających prawo prowadzenia robót budowlanych.

§ 3. Magistratowi m. stoł. Warszawy przekazuje się prawo zatwierdzania projektów i wydawania pozwoleń na wznoszenie i przebudowę budowli, wymienionych w artykułach 161, 164 i 187 rosyjskiej ustawy budowlanej (Ros. zb. Pr. T. XII cz. I).

§ 4. Od orzeczeń wydanych z mocy niniejszego rozporządzenia przez zarządy gmin miejskich i wiejskich przysługuje interesowanym prawo odwołania się w terminie dni 14 od dnia doręczenia orzeczenia:

a) do starosty od orzeczeń zarządów gmin miejskich w miastach niewydzielonych z powiatu i zarządów gmin wiejskich;

b) do wojewody (Delegata Rządu w Wilnie) od orzeczeń zarządów gmin miejskich w miastach wydzielonych z powiatu;

c) do Ministra Robót Publicznych od orzeczeń Magistratu m. stoł. Warszawy.

§ 5. W celu pokrycia wydatków związanych z wykonywaniem czynności przekazanych gminom miejskim i wiejskim niniejszem rozporządzeniem upoważnia się ich zarządy do pobierania opłat za zatwierdzanie projektów, względnie wydawanie pozwoleń na budowę.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Prezydent Rzeczypospolitej: **S. Wojciechowski.**
Prezes Rady Ministrów: **W. Grabski.**
Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: **Rybczyński.**
Minister Spraw Wewnętrznych: **Z. Hübner.**

((Dz. Ust. Nr. 36|24).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

№ Pr. 888, dnia 4 lutego 1924 r.
Oznaki zewnętrzne żałoby urzędowej.

Do
wszystkich P. P. Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Z powodu zaobserwowanych wypadków wywieszania na budynkach prywatnych na oznaczenie żałoby urzędowej, nieodpowiednich flag podaję do wiadomości na podstawie wyjaśnienia Prezydjum Rady Ministrów, że w czasie urzędowo obchodzonej żałoby na budynkach prywatnych można wywieszać tylko czarne żałobne chorągwie.

Chorągwie o barwach państwowych z opuszczeniem ich do połowy masztu wywiesza się na oznaczenie żałoby tylko na gmachach rządowych.

O tem Pana Wojewodę (Delegata Rządu, Komisarza Rządu) zawiadamiam celem wydania odpowiednich zarządzeń.

Minister: (—) *Sołtan.*

Ogłoszenia.

Zgubiono świadectwo pracy wydane przez Wydział Opieki Społecznej Magistratu miasta Lublina na imię Rozalji Horodyńskiej.

Zgubiono dokumenty czeladnicze wydane 24|III 1914 r. przez Urząd Starszych Zgromadzenia Malarzy w Lublinie na imię Michała Antoszko.

Treść № 11—12.

Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina. — — Redaktor **L. Radliński.**

Drukarnia Magistratu m. Lublina.